

NEWSLETTER

septembar
2022.

FONDACIJA
HASTOR

NOVOSTI

MJESEČNI SASTANAK

Kako da se učinite privlačnijim budućim poslodavcima?

Studenti stipendisti Fondacije Hastor sastali su se na mjesecnom online sastanku u petak, 16. septembra 2022. godine. Sastanak je započeo direktor Fondacije Hastor Seid Fijuljanin koji je govorio o važnosti mjesecnih sastanaka studenata stipendista koji predstavljaju divnu priliku da nešto novo saznamo i da održimo kontakt sa stipendistima koji dolaze iz različitih krajeva Bosne i Hercegovine. Direktor je istaknuo i to da sastanci studentima mogu koristiti za dobijanje motivacije za prenošenje znanja i iskustva mladim stipendistima kako bi bili uspešni u školovanju, a prvenstveno dobri ljudi koji su svjesni važnosti volontiranja i pomaganja.

Nakon uvodnog dijela, svoje predavanje započeo je direktor ASA Medical-a Rasim Jusufović koji je sa studentima stipendistima podijelio iskustva iz svoje izuzetno uspješne profesionalne i akademske karijere. S obzirom na to da je sastanak isključivo za studente stipendiste koji će se nakon okončanja fakultetskog obrazovanja naći na tržištu rada, tema Rasimovog predavanja bila je „Kako da se učinite privlačnijim budućim poslodavcima“. Ovo interesantno predavanje bilo je interaktivnog karaktera gdje je predavač, iz svog ličnog iskustva i znanja potkrijepljenog raznim naučnim knjigama, predstavljao mnogobrojne karakteristike koje poslodavci danas najviše traže. Svojim entuzijazmom i ogromnim iskustvom kada je u pitanju poslovni svijet Rasim je probudio interesovanje kod studenata stipendista koji su pomno pratili sastanak što će im u bližoj budućnosti svakako koristiti. Među brojnim savjetima Rasim je posebno izdvojio znatiželju kao nešto što stipendisti Fondacije moraju imati. Znatiželja, ne samo ona vezana za posao koji obavljaju nego i znatiželja za svijet i sredinu u kojoj živimo, je nešto što nas treba motivisati i voditi u životu.

Potaknuti upravo znatiželjom, neki od naših stipendista javili su se da postave određena pitanja na šta im je predavač temeljno, jasno i precizno odgovarao kako bi svim stipendistima razjasnio određene dileme i pružio najbolji mogući odgovor. Za sam kraj predavanja Rasim je savjetovao stipendiste da što prije počnu sa svojim profesionalnim usavršavanjem kako bi po završetku fakultetskog obrazovanja bili spremni za tržište rada koje nekad može da bude kompleksno za mnoge profesije. Studenti stipendisti nisu krili oduševljenje ovomjesečnim predavanjem te su zahvalili predavaču Rasimu za iznimno korisne i zanimljive informacije koje su dobili kao stipendisti Fondacije Hastor. Stipendistica Sara Kuduzović kazala je kako je oduševljena činjenicom da je ovako motivirajuće predavanje bilo besplatno studentima Fondacije Hastor te je srdačno zahvalila predavaču, ali i Fondaciji koja iz mjeseca u mjesec nastoji sadržajno obogatiti mjesecne sastanke kako bi studenti stipendisti bili što spremniji za budućnost koja ih čeka. Na samom kraju sastanka direktor Seid je podsjetio studente da će i sama Fondacija imati uspjeha sve dok su uspešni njeni stipendisti, dok su vrijedni i dok kroz volontiranje doprinose čitavom bosanskohercegovačkom društvu.

Kao i drugi mjesecni sastanci studenata stipendista i ovaj sastanak je dodatno motivisao studente da se više aktiviraju već danas te da svojim trudom i upornošću mogu mnogo toga postići, a da pritom uz sebe nose i vrijednosti koje krase Fondaciju Hastor.

STIPENDISTA MJESECA

Harun Hadžo

Svakom čovjeku je jedan uspjeh inspiracija za onaj sljedeći, a stipendisti Fondacije Hastor bivaju nagrađeni za svoj trud titulom stipendiste mjeseca s ciljem da nastave aktivno i marljivo izvršavati svoje obaveze. Ova titula nesumnjivo je podstrek da nastave s radom zbog kojeg će biti ponosni na ono što ostaje za njima kao trajno dobro. Njihove uspjehe Fondacija Hastor baštini kako bi postali inspiracija i generacijama stipendista koje će doći kasnije.

Stipendista mjeseca septembra je Harun Hadžo koji dolazi iz Breze, a trenutno je student završne godine na Odsjeku za kompjuterske nauke i inženjeringu na Internacionalnom Univerzitetu u Sarajevu. Aktivnost ovog stipendiste na nastavnim i vannastavnim poljima počinje još u osnovnoj školi kad kreće na svoja prva takmičenja, a posebno znanje pokazuje u oblasti fizike. U srednjoj školi se javlja i ljubav prema stranim jezicima pa Harun pored redovne nastave arapskog jezika kreće i na do datno učenje što ga dovodi i do takmičenja iz navedene oblasti.

Učenje stranih jezika jedna je od najbitnijih stavki u procesu školovanja. Bogatstvo poznavanja kulture, tradicije i jezika drugih u mnogome olakšava komunikaciju s ljudima drugaćijih pozadina. S ponosom možemo kazati da naš stipendista Harun komunicira na engleskom i arapskom, a djelimično poznaje i turski i španski jezik. Haruna smo mogli vidjeti i na fotografijama u mjesecnom biltenu kada je obavljao zanimljive volonterske aktivnosti u svojoj lokalnoj zajednici onda kada je to njegovim sugrađanima bilo najpotrebnije. Čistio je ceste od snijega, a s druge strane trudio se biti od pomoći dječaku koji tek želi da kroči u svijet kompjuterskih tehnologija tako što mu je davao instrukcije iz programiranja.

U vrijeme pandemije, kada su mnogi od nas sjedili i čekali da život krene iznova, naš stipendista se odlučio za svoje prvo Erasmus iskustvo. Studirao je na Univerzitetu „Miguel Hernandez“ u gradu Elche, Španija. S razmijene nosi nova poznanstva i prelijepе uspomene. Prvi put je iskusio život van granica domovine i pomogao sebi u osamostaljivanju kroz koje svaki student mora proći.

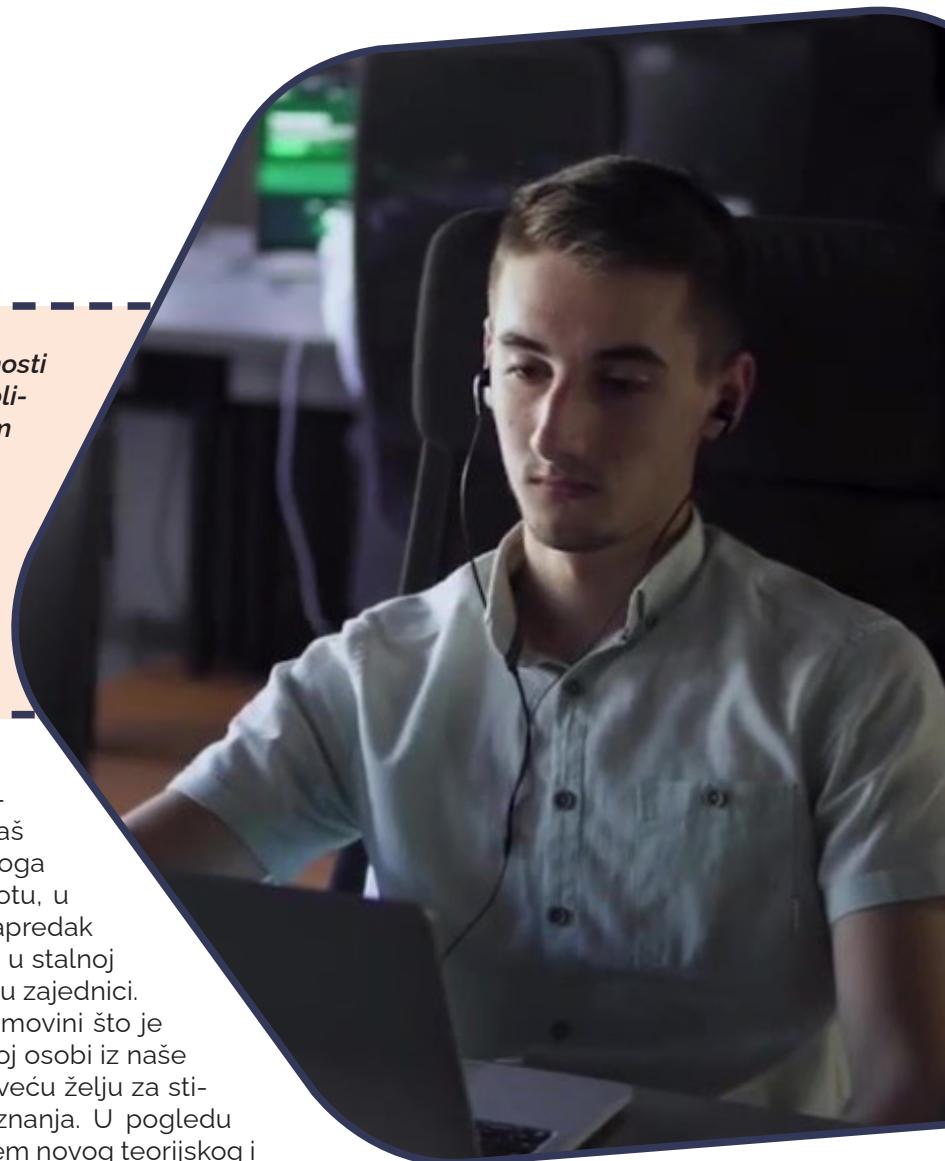
STIPENDISTA MJESECA

“ Teško je razmišljati o nekoj daljoj budućnosti kada ne znamo šta nas čeka sutra, ali u bližoj budućnosti želim da studij privедем kraju i da nastavim lični razvoj u polju razvoja mobilnih telefona. Ono što bih volio uraditi u dogovoru s administracijom Fondacije Hastor je kreiranje mobilne aplikacije Fondacije Hastor kao i kreiranje aplikacije za protokol dokumentacije studenata.

Fondacija Hastor u životu svakog učenika i studenta ima različite uloge. Naš stipendista navodi kako se njena uloga osjetila u njegovom svakodnevnom životu, u školovanju, ali i u pronalasku prakse. Napredak u svakodnevnim aktivnostima ogleda se u stalnoj motivaciji za angažmanom i aktivizmom u zajednici. Kreirao je pozitivan stav o ostanku u domovini što je danas i više nego potrebno svakoj mlađoj osobi iz naše okoline. U pogledu školovanja je dobio veću želju za sticanjem novog teorijskog i praktičnog znanja. U pogledu školovanja je dobio veću želju za sticanjem novog teorijskog i praktičnog znanja. Harun je uz pomoć Fondacije Hastor uštedio novac za kupovinu MacBooka Pro na kojem je dobio priliku učiti o razvoju iPhone-ovog operativnog sistema. Ovo znanje mu je помогло u pronalasku prakse koju trenutno obavlja u jednoj uspješnoj IT firmi.

“ Smatram da je volontiranje u Fondaciji Hastor i rad s učenicima odlična prilika da smanjimo strah od javnog nastupa, steknemo vještine kvalitetnog prenošenja znanja, ali i da izgradimo samopouzdanje koje je osnova svih naših uspjeha. Pored svega navedenog, kroz komunikaciju s mlađim stipendistima pravimo paralelu između ambicija koje smo imali kao djeca i onoga što smo postali i što ćemo tek postati.

Studenti koji na svojoj fotografiji iz budućnosti vide i Fondaciju Hastor su oni koji čuvaju njene vrijednosti. Postoje ugovori koji se potpišu srcem za cijeli život i koje nosimo sa sobom i onda kada nam, barem naizgled, nisu više potrebni.

RAM - RUBRIKA AKTIVNIH MLADIH

Elvira Softić

Rubrika aktivnih mladih prostor je kroz koji svaki mjesec predstavljamo najvrednije stipendiste naše Fondacije. To su oni koji iz dana u dan nastoje svoje vrijeme i energiju uložiti u više ciljeve te na taj način poboljšati sebe, ali i svoje društvo. Onako kako je RAM (radna memorija) dio računara bez kojeg se njegov rad ne može ni zamisliti, tako su naši stipendisti, koji, pored volonterskog aktivizma u sklopu Fondacije, izuzetno marljivo rade i u svojim lokalnim zajednicama i time na najbolji mogući način predstavljaju Fondaciju Hastor i njenu misiju, dio bez kojeg naš rad zasigurno ne bi bio isti. RAM je rubrika posvećena onima koji svakodnevno aktivno rade na tome da poboljšaju svoje društvo i unaprijede sebe, stoga nam je zadovoljstvo svakog mjeseca govoriti o nekome od njih, a ovoga puta ta čast pripala je Elviri Softić.

Elvira je studentica četvrte godine Odsjeka za njemački jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zenici. U Fondaciji Hastor je od školske 2018/2019. godine i to je jedna zanimljiva priča koju želimo podijeliti. Naime, po preporuci njene razrednice, aplicirala je za stipendiju, ali u bratovo ime jer je tada već bila korisnica druge stipendije. S obzirom na to da je Elvirin brat završavao trogodišnju srednju školu, uvjeti za nastavak stipendiranja su okončani, međutim, veza s Fondacijom ne prestaje jer i Elvira odlučuje aplicirati za stipendiju nakon čega dobija poziv iz Fondacije koja je prepoznala njene kvalitete i uspjehe. Dobila je priliku da pristupi Fondaciji te je to s radošću učinila jer je, kako kaže, bila oduševljena činjenicom da će osim stipendije steći i mogućnost da volontira i proširuje svoja znanja i vještine.

Iako su najljepši momenti kada se znanje i iskustva razmjenjuju, organizirati volonterski sastanak je poprilično izazovan postupak, no stipendisti Fondacije vole izazove jer iz njih izlaze jači i bolji, pa je to motivacija za našu Elviru:

“

Sam početak našeg volonterskog angažmana je zanimljiv i pun lijepih iskustava. Na početku školske godine potrebno je pronaći adekvatno mjesto za održavanje volonterskih sastanaka, što nam je pružilo snagu i mogućnost snalaženja i što će nam zasigurno koristiti u budućnosti. Kreiranje plana i programa je također jedna od korisnih stvari, pogotovo za moju buduću profesiju. Volim reći kako sam kroz volontiranje stekla praksu za moj posao iz snova.

Budući da nam je pandemija korona virusa ostavila samo online druženja, svi timovi u Fondaciji, a naročito oni koji volontiraju s djecom, imali su poseban izazov. Možemo reći da je kreativnost ovdje uspjela izaći na vidjelo u svakom od nas i pomoći nam u obavljanju zadataka. Online volontiranje je pružilo najmladim stipendistima edukativan sadržaj, a volontiranje u zajednici, kako Elvira kaže, omogućilo je njoj i njenim kolegama da promijene perspektivu gledanja na život.

RAM - RUBRIKA AKTIVNIH MLADIH

Za sebe kažu da ne pomažu nego da zajedno sudjeluju u aktivnostima koje svima donose sreću. Druženje sa starijima, čišćenje dvorišta i mnoge druge aktivnosti čine da se osjećaju ispunjeno i korisno. Na ovaj način osiguravamo i vlastitu sreću i zadovoljstvo, ali i dajemo doprinos u napretku zajednice. Najljepši je osjećaj zaraziti se volontiranjem – to je jedini virus i zaraza koja izaziva prijatan osjećaj. Elvira je to osjetila prvo kroz volonterske aktivnosti u Fondaciji, a zatim i u Domu za nezbrinutu djecu.

“ *S vremenom sam naučila koliko mi je malo potrebno da budem zadovoljna onim što radim – izmamljen osmijeh na ta mala dječija lica dok igramo razne edukativne igre, njihovi užurbani koraci nama uz zagrljaj i u ruci neki crtež u znak zahvalnosti. Neopisivo lijep osjećaj ispunjenosti i sreće. Suze radosnice u takvim trenucima su jedini opis tog mira i zadovoljstva pruženog od strane mališana. Nažalost, zbog virusa je sve to jako kratko trajalo.*

Fondacija je tu da bi nam olakšala, ali i da bi iz nas izvukla ono najbolje što možemo pružiti. Stipendisti imaju priliku da kroz volonterske timove rastu i izrastaju, a Elvira je dobila priliku volontirati i u prevodilačkom timu. Zadaci ovog tima tiču se, kako mu i sam naziv kaže, prevodenja materijala i tekstova koji se objavljuju i na drugim jezicima. Ovaj tim omogućava da se angažman, trud i zalaganje Fondacije vidi i izvan granica naše domovine.

Kako spomenusmo, volontiranje je pravi virus. Inspirisana voljom i željom za učestvovanjem u raznim aktivnostima kojuje u njoj pobudila Fondacija, Elvira svoje volontiranje nastavlja i u nekim drugim sektorima. Tako je, naprimjer, učestvovala u pripremi mališana vrtića „Abakus“ za njihov „Festival za ekologiju i mir“. Istiće da je vidjeti uzbudenost i razigranost tih malih nožica i ručica bilo dovoljno da se osjeti toplina oko srca. Zajedno s njihovim tetama oblačili su ih i pripremali za predstavu koju su pred velikim brojem ljudi iznijeli s puno ljubavi, treme, ali i zadovoljstva.

Nakon toga učestvovala je i u organizaciji 9. međunarodnog naučno-stručnog skupa Filozofskog fakulteta Univerziteta u Zenici pod nazivom „Nauka i savremenost“ na kojem su prisustvovali i izlagali svoje radove mnogi profesori i naučnici širom svijeta. Elvira je i članica debatnog kluba „Demosten“ pri Filozofskom fakultetu u Zenici. Kako navodi, tu je vidjela priliku da usavrši svoje komunikacijske vještine te je zajedno s kolegama Elmom i Benjaminom osvojila prvo mjesto na debatnom takmičenju koje je organizovala ELSA (The European Law Student's Association).

Elvirin projekt na koji smo svi jako ponosni i u kojeg je uloženo mnogo truda i vremena jeste udžbenik njemačkog jezika. Zajedno s kolegama s godine, asistenticom i profesoricom Elvira je autorica udžbenika na njemačkom jeziku koji je pisan za srednje škole medicinske struke u Zenici. Udžbenik je promovisan na Filozofskom fakultetu u Zenici, a ima za cilj olakšati učenicima i studentima u obrazovanju.

Lijepa riječ i gvozdena vrata otvara. Svjedočiti vlastitom, ali i uspjehu drugih ljudi budi najljepše emocije, pa tako nam Elvira poručuje:

“ *Ono što mene čini sretnom je želja za učestvovanjem u aktivnostima za osmijeh drugih, a to sam spoznala zahvaljujući Fondaciji Hastor. To je zaista jedna brojem neiskaziva i riječima neopisiva vrijednost, koju je čast imati i za koju sam Fondaciji izrazito zahvalna. „Od svih ruševin na svijetu, sigurno je najžalosnije promatrati ruševinu čovjeka.“ – izreka je francuskog pjesnika Théophile Gautiera. Ne dozvolite sebi da budete ta ruševina. Izgradite sebe i ne tapkajte u mjestu. Činite dobre stvari da bi se i vi osjećali još bolje. I nikad ne zaboravite da imate punu podršku, ljubav i vjetar u leđa od naše velike porodice – Fondacije Hastor.*

Aktivni mladi ljudi su nada za bolje društvo, a mi se nadamo da će i ova priča nekima biti podstrek da kroz aktivizam doprinosu pozitivnim promjenama.

ALUMNI MJESECA

Aida Hrnjić-Imamović

Fondacija Hastor je od početka svog postojanja stipendirala mnogo učenika i studenata čije su životne priče bile izuzetno teške, stoga s još većim ponosom pratimo njihov put i uspjehe i nakon što prestanu biti stipendisti. Svi naši stipendisti i alumnisti su dokaz da su, bez obzira na životnu priču i prošlost, jaka volja i spremnost za rad dovoljni za postizanje uspjeha tokom školovanja i u daljem radu.

U nastavku donosimo priču bivše stipendistice Aide Hrnjić-Imamović, specijaliste dječije i preventivne stomatologije, koja je zaposlena u JU Dom zdravlja Zenica. Udata je i majka dvoje djece.

Rođena je u zvorničkom naselju Kamenica. Ranog perioda djetinjstva se uvijek prisjeća sa sjetom. Tu je završila prva četiri razreda osnovne škole prije nego što ju je ratna stihija natjerala da napusti svoj kamenički dom te počne izbjeglički život.

“

Bili smo fina djeca, razigrana i vrijedna, koja su redovno radila zadaće, a onda čim prije išla napolje da nestožno žive svoje djetinjstvo. Ružna ratna priča otjerala me s kućnog praga u izbjegličku priču s mnogo tuge, muke, strahova, neizvjesnosti, neimaštine i briga. To je vrijeme u koje se nerado vraćam, čuvam to nekako za sebe, sjećam se toga kada moram jer moram, ali uporno ne želim.

Preko Srebrenice, Bratunca, Zvornika, Mramora, boraveći u brojnim izbjegličkim smještajima, uspjela je završiti osnovnu školu te upisati Srednju medicinsku školu u Tuzli. Kaže kako joj je to ipak bio malo vedriji period odrastanja i kako se rado sjeća društva iz toga vremena, srednjoškolskih dana, folklora, priča i dilema. Istimje kako se divi svojoj majci koja je, bez obzira na sve prepreke, uspjevala da odgoji svoju djecu sama.

“

Moja majka je iznijela neizmjeren teret. Ja sam bila drugo od četvero djece. Majčina snaga i borba na tom putu su mi neopisivi, ne znam kako je to bilo moguće. To je bilo samo Božije davanje.

Po završetku srednje škole odlučno je stupila na put da ostvari svoj dugogodišnji cilj – da se upiše na fakultet. Svoj cilj uspješno je dosegla 2001. godine kada je postala studentica Stomatološkog fakulteta sa klinikama Univerziteta u Sarajevu. Kaže kako je njen upis na fakultet bio više stvar sudbine nego planiranja, poprilično spontano, a Aida je prihvatile ići takvim putem.

ALUMNI MJESECA

“ Studiranje na Stomatološkom fakultetu je podrazumijevalo odlazak u drugi grad, veće zahtjeve i nove brige. Asocijacija na taj period su mi uporna predavanja i vježbe na Fakultetu, a ostatak vremena su uglavnom sati koje sam provodila u čitaonici, ne priznajući umor i nemogućnost da se nešto nauči i savlada.

Kaže kako joj je početak stipendiranja od Fondacije Hastor došao u periodu kad joj je najviše trebala pomoć, i to ne samo finansijska. Mnoge lijepe uspomene počinju od tog vremena. Smatra kako je to bila svojevrsna prekretnica u njenom životu.

“ S jedne strane, to je bila neophodna i vrijedna finansijska podrška za jednog studenta, a odmah nakon toga tu su bila i divna poznanstva, druženja i aktivnosti, što je definitivno olakšavalo pa i uljepšavalo moj studentski život. Dugih pet godina sam uživala stipendiju. Koliko mi je bila vrijedna ta pomoć toliko su mi bile drage i aktivnosti u volonterskim programima. Sjećam se kada sam upoznala vrijednu djecu u Konjicu, s kojima sam se družila držeći instrukcije iz matematike i biologije. To su bili veoma fini ljudi, draga djeca, a s njihovim roditeljima sam se sprijateljila kao sa svojom porodicom. Volontirala sam i u Kozluku u Zvorniku i na Sarajevo Film Festivalu. Tada smo, sjećam se, bili važni i nije mi se žurilo kući.

Kaže kako je biti stipendista Fondacije Hastor divan spoj neupitne podrške studentima i volonterskih aktivnosti, gdje se ljudi upoznaju, druže i međusobno pomažu.

“ Veliko hvala dobrim ljudima u Fondaciji Hastor na brojnim idejama i realizaciji istih. Fondacija će uvijek biti u meni i buditi najljepše emocije. Oni su za tih pet godina, koliko sam bila stipendistica, bili tu kada mi je najviše trebalo. Fondacija Hastor i pomoć koju sam uživala tolike godine su svakako ljepši dio moga života i dio su snage koja me je snažno vukla prema gore, u napredak i ljepšu budućnost.

Na kraju je sasvim dovoljno reći da smo veoma sretni što je Fondacija Hastor bila dio Aidiog života u periodu, kako i sama kaže, kad su joj podrška i pomoć najviše bile potrebne. Našoj Aidi želimo mnogo uspjeha i sreće u životu i svemu čime se u budućnosti bude bavila te da uvijek nosi sa sobom misiju Fondacije koja je duboko ukorijenjena u sve nas koji smo u određenom periodu života bili njenim dijelom.

OBJEKTIV

Aida Kevrić – brinula o psima lutalicama

Irma Džihan - volontirala u produženom boravku za učenike nižih razreda

Almina Kutlovac - učestovovala u realizaciji dječje radionice na GuGu bazaru

Emela Pozder - pomagala starijim osobama

Nejra Hindija - volontiranje u kampu za migrante

KULTURNA BAŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE

Most Mehmed-paše Sokolovića

Bogatstvo Bosne i Hercegovine manifestira se kroz raznoliku kulturnu baštinu koja se proteže još od najstarijih vremena. Prolazivši kroz različite historijske periode, u prostor današnje Bosne i Hercegovine utisnut je snažan pečat u obliku brojnih znamenitosti koje ne dopuštaju da se bace u zaborav dijelovi prošlosti, a istodobno s novovjekovnom arhitekturom čine kompaktnu cjelinu. Jedna od takvih znamenitosti je Most Mehmed-paše Sokolovića koji u sebi nosi dvije različite, ali i na svojevrstan način povezane priče. Kako i samo ime govori, riječ je o mostu koji je dao izgraditi Mehmed-paša Sokolović što započinje prvu priču – da je Osmansko carstvo u samom vrhu do sultana u ulozi velikog vezira imalo čovjeka koji je bio s prostora Bosne i Hercegovine. Mehmed-paša Sokolović je bio veliki vezir u periodu od 1565. do 1579. godine, za vrijeme vladavine trojice sultana: Sulejmana Veličanstvenog, Selima II i Murata III. Istakao se kao sposoban vojskovođa u ratovima Osmanskog carstva protiv Ugarske i Austrije koji su vođeni u vremenskom rasponu od 1526. do 1533. godine. Poznat je kao naručilac i ktitor mnogih sakralnih i profanih zdanja širom Osmanskog carstva.

Dakle, Mehmed-paša Sokolović je obavljao veoma značajnu funkciju unutar Osmanskog carstva kada je ono bilo na vrhuncu svoje moći te je tako na ove prostore doveo jednog od najpoznatijih osmanskih arhitekata i naredio izgradnju mosta na rijeci Drini što nas dovodi do druge priče. Izgradnja mosta povjerena je Mimar Sinanu, jednom od najvećih arhitekata svog vremena koji je bio poznat i kao „veliki arhitekta Sinan“. U gradnji mostova Mimar Sinan

je uspješno kombinirao umjetničke i funkcionalne vrijednosti. Jedinstvenost višegradskog mosta uglavnom je u njegovom obliku – naglo savijena konstrukcija koja se sastoji od dijela s jedanaest lukova što premošćuju Drinu i rampe s četiri luka pomoću kojih se most pod pravim ugлом spaja s lijevom obalom prateći položaj zemljišta. Iznad lukova čitavom dužinom mosta proteže se u kamenu profilirani vijenac iznad kojeg je ograda mosta. Iznad šestog stuba nalazi se s obje strane proširenja. S desne strane je kamenno platno u čijoj niši su dvije ploče s natpisom. Gornji stariji natpis isписан je 1571. godine, a donji 1577. godine. Evlija Čelebija u svom Putopisu kazuje da ova dva natpisa označavaju početak i kraj izgradnje mosta. Od posebnog značaja je drugi natpis na kojem se navodi:

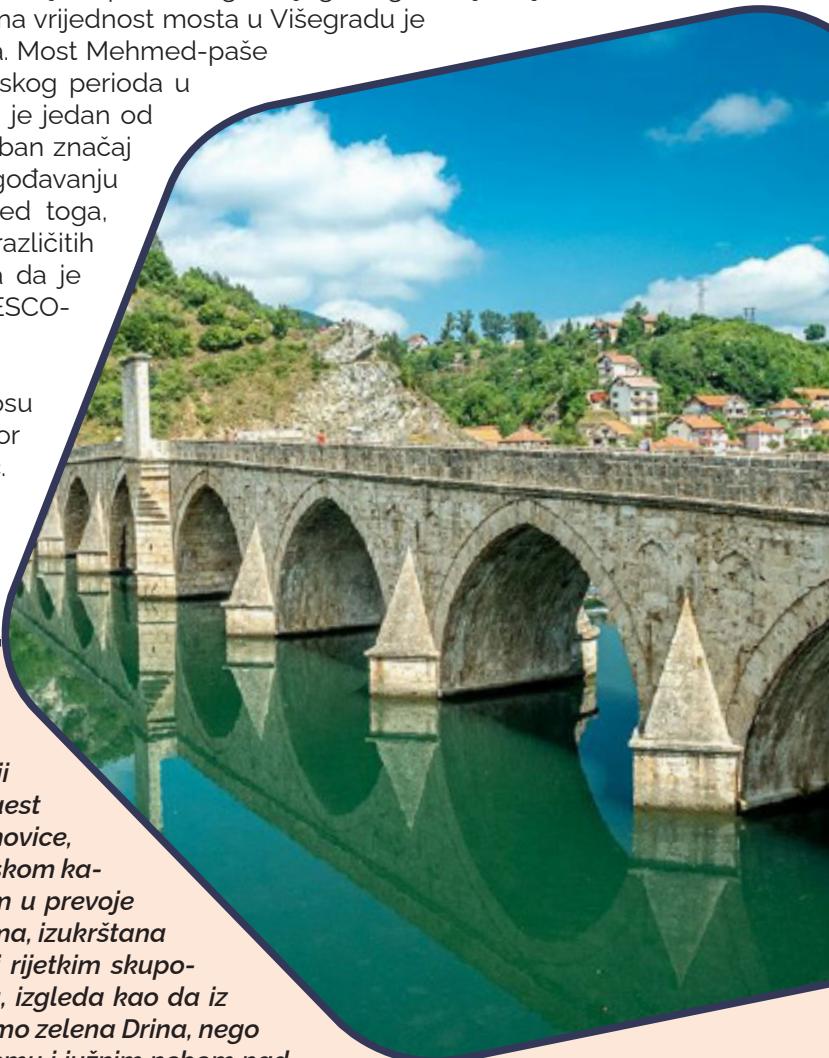
KULTURNA BAŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE

“ Za vladavine vladara svijeta Murad-hana, sina Selimova, Dobrotvor, gospodin Muhamed paša, koji je trojici vladara s odanošću bio veliki vezir, napravi najveću zadužbinu, nek mu je Bog primi! U iskrenoj namjeri sagradi svojim poduzetnim duhom veliki most na rijeci Drini. Građevina mu ispade tako lijepa, da onome, ko je vidi, čini mu se kao da na vodi stoji zrno bisera, a nebeski svod da mu je školjka. Bože, daj, da zgrada njegove sreće i života bude čvrsta! Ispuni mu, Bože, sve želje na ovom i onom svijetu! Nihadi mu reče kronostih, neka ga blagosivlja, ko ga vidi.

Najstariji dokumenti o mostu su o eksproprijaciji zemljišta potrebnog za njegovo građenje koji se nalaze u Sidžilu višegradskega kadiluka. Univerzalna vrijednost mosta u Višogradu je nepobitna s historijskog i arhitektonskog stajališta. Most Mehmed-paše Sokolovića je zasigurno ogledalo jednog historijskog perioda u razvoju arhitekture i mostogradnje, a izgradio ga je jedan od najpoznatijih graditelja Osmanskog carstva. Poseban značaj mosta je u tome što svjedoči o usvajanju i prilagođavanju tehnika tokom dugog historijskog procesa. Pored toga, svjedoči i o važnim kulturnim razmjennama između različitih civilizacija, a toj tezi svakako doprinosi činjenica da je Most Mehmed-paše Sokolovića uvršten na UNESCO-vu listu svjetske kulturne baštine 2007. godine.

Da je riječ o značajnom arhitektonskom doprinosu govori i djelo *Na Drini ćuprija* čiji je autor bosanskohercegovački nobelovac Ivo Andrić. Andrić je upravo Most Mehmed-paše Sokolovića inspirirao da napiše svoje najznačajnije djelo, stoga, za sam kraj izdvajamo jedan citat iz tog djela:

“ Na tom mjestu gdje Drina izbija cijelom težinom svoje vodene mase, zelene i zapunjene, iz prividno zatvorenog sklopa crnih i strmih planina, stoji veliki, skladno srezani most od kamena, sa jedanaest lukova širokog raspona. Od tog mosta, kao od osnovice, širi se lepezano cijela valovita dolina, sa višegradskom kasabom i njenom okolinom, sa zaseocima poleglim u prevoje brežuljaka, prekrivena njivama, ispašama i šljivicima, izukrštana medama i plotovima i poškropljena šumarcima i rijetkim skupovima crnogorice. Tako, posmatrano sa dna vidika, izgleda kao da iz širokih lukova bijelog mosta teče i razliva se ne samo zelena Drina, nego i cijoj taj župni i pitomi prostor, sa svim što je na njemu i južnim nebom nad njim.

IN MEMORIAM

Zemlja je smrtnim sjemenom posijana
Ali smrt nije kraj jer smrti zapravo i nema.
I nema kraja Smrću je samo obasjana
Staza uspona od gnijezda do zvijezda.

Mak Dizdar „Smrt“

IRNA PADALOVIĆ

— (2004 – 2022) —

S neizmjernim žaljenjem i tugom u ovom izdanju newsletter-a prisjećamo se naše stipendistice Irne Padalović koja je preminula u septembru ove godine.

Irna je bila stipendistica Fondacije Hastor 7 godina, porijeklom je iz Konjica i ove godine je završila Srednju školu u Konjicu. U nastavku o njoj ispisujemo nekoliko riječi njenih mentorica: *Njeno ime za nas, njene mentorice, sinonim je za mirnu, povučenu i odgojenu djevojku. Vrijedno je izvršavala zadatke i obaveze na našim online sastancima kojima je prisustvovala, a njen odnos prema mentoricama i ostalim članovima naše grupe uvijek je bio blag i s poštovanjem. Ponosni smo što smo imali tu privilegiju da budemo dio njenog života, ali i duboko potreseni ovim gubitkom. Život nestane u trenu, a ljubav i uspomene ostaju zauvijek.*

Mentorice: Amina, Nermina, Lamija i Jasmina

Kolektiv Fondacije Hastor ovim putem porodici, prijateljima i kolegama naše drage Irne izražava duboko žaljenje.

TRAG/OTISAK FONDACIJE HASTOR U NJENIM STIPENDISTIMA

Ispružene ruke onih koji su nas kao djecu najviše radovali bombonama iz džepa su zauzele posebno mjesto u slikama iz našeg djetinjstva. Danas, dok rastemo žečeći da budemo kao oni, sjećamo ih se lijepim riječima i spominjemo ih kad god svjedočimo pozitivnim gestama. Fondacija Hastor nas uči o veličini darivanja i duboko u naša srca usadjuje želju za pomaganjem. Naši alumnisti često postaju donatori, a oni koji još uvijek nisu u mogućnosti stipendirati nekoga u kontinuitetu povremeno pomažu mlađim stipendistima i olakšavaju njihove živote. Svake godine se neko od bivših stipendista ponudi da finansira kupovinu školskih potrepština nekom mlađem stipendistu. Ove godine je to bila jedna djevojka čija nas priča inspiriše da budemo od onih koji će biti razlog nečije sreće. Na početku ove školske godine bivša dugogodišnja stipendistica Fondacije Hastor, a sada uspješna mlada žena, obradovala je djevojčicu koja, nažalost, nije mogla da priušti kupovinu školskog pribora i udžbenika. Kroz volontiranje u Fondaciji naučila je, kako kaže, da je njen samo ono što da nekome drugom. Prije dva mjeseca bila je u potrazi za nekim kome bi mogla obezbijediti knjige i pribor za školu. Jednostavno, osjetila je da to želi uraditi i znala je da će je to učiniti sretnom. Prilika za ovom vrstom pomoći joj se ukazala baš nakon što je ona gajila želju da nekom djetetu da razlog za osmijeh.

“ *Kroz razgovor s ljudima u mojoj okolini stekla sam dojam da je danas postalo sramota nekome ponuditi pomoći ili olakšanje prilikom same kupovine potrebnog pribora, tako da je moja želja za pružanjem pomoći ostala potisнута duboko u meni. Nakon nekog vremena sam u internoj grupi stipendista i bivših stipendista Fondacije Hastor vidjela objavu da se traže knjige za jednu djevojčicu. Istog trenutka sam osjetila da je to ono za čim sam tragala u posljednje vrijeme. S obzirom na to da nisam bila u prilici lično pronaći i poslati potrebne knjige, jedini način je bio da neko drugi kupi te knjige, a da ja pošaljem novac. Na kraju je tako i bilo.*

Naša alumnistica o Fondaciji Hastor priča s velikim ponosom. Od prvog dana kada je kao djevojčica postala članom velike porodice Fondacije Hastor za nju je jedan od osnovnih principa bio da bude od koristi zajednici i društvu. To je na kraju rezultiralo da njen primarni posao bude usko vezan za direktnu pomoći lokalnoj zajednici.

“ *Sigurna sam da je Fondacija odigrala veliku ulogu u razvijanju moje empatije prema drugima. Sjećam se svoje prve godine na fakultetu, ja kao djevojčica iz male lokalne zajednice dolazim u Sarajevo, izgubljena, zburjena i odvojena od najdražih. U potrazi za svojim snovima uvijek sam rado dolazila da volontiram u Fondaciji. Tu sam pronašla zamjenu za ono čvrsto očevo rame za plakanje, majčino krilo za neizgovorene želje i sve ono što je u tom trenutku bilo od mene daleko, predaleko. Stekla sam prijatelje koji će biti tu dok sam živa. Slušala sam njihove uspjehe i radovala se položenim ispitima. Zajedno smo slavili pobjede i poraze – to porodice rade!*

Ova divna priča kojoj svi svjedočimo treba da bude motivacija za svakog od nas da učinimo barem trun dobra kada smo to u mogućnosti. Zahvalni smo svim donatorima koji mijenjaju naše živote i daju nam priliku da napredujemo. Oni su bili i ostaju razlog da djeca koja nemaju mogućnost življenja u velikim gradovima spakuju svoje kofere i dođu da studiraju u tudini koja vremenom postaje dom. A ta djeca postaju ljudi željni činjenja dobra. Ti ljudi danas čine dio mreže donatora Fondacije Hastor i crtaju osmijehe djevojčicama i dječacima koji će izrasti u divne ljude. Velike radosti nas čekaju čak i za sitna dobra djela jer doista je naše samo ono što damo drugima.

